

**1916-12**

**AFSENDER**

Augusta Pedersen

**MODTAGER**

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

**FAKTA**

Dokumenttype:  
Brev

Afsendersted:  
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:  
Mappe 86 nr. 25

**DOKUMENTINDHOLD**

Afventer transskription.

**TRANSSKRIFTION**

Afventer transskription.

Alle de gode ting  
i Tænketal, nei ordet "er malet"  
ud til dem, vilde stæne end  
med Igenlandet: Israels land  
Jerusalem med Zion og Golgatha  
Men si modus hans øje et helt  
andet øje, og si hvor han der  
vist han kendte si godt, Leds  
disse underlige ord, som han måtte  
hori tre gange for han er lyshjertet  
dems. Men da si lidt efter stemmen  
er i det hedenske kongerigt led af det  
hans, havde Guds and. Peder hvor han vil  
have hans. Og jeg synes er hedning  
folk kan aldrig sige Gud nok for ham  
han lærte Peder, og alle os andre siden.  
Ja blis der næret for og været om  
alt det viderste, ejendommelige det  
ogte og dybe i det, i Guds billedet  
skabte, hedninge hjarter. Med Guds ordets  
myndighed blis der sagt ud til dem alle:  
hvad Gud har vundet, må ingen lade uvent.  
Jeg skrev vist noget underligt, men  
det er nogle af de få jeg kan skrive  
til uden overvejelser, og det er det bedste  
af foramen, og det er det gode. Det er  
Christen aldrig tegnet mæder. Jeg vilde  
han vilde forstået dem.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 86 Nr. 25  
Dec. 1916  
Hert Joakim og Agnete  
Nis brøder si selv kaffe af  
hvede, bygg og rug. den første brød  
blis vel sort, hvis næste blis hvid  
skal jeg sende jer noget. Det var  
da morsomt at få billedbogen af  
eder, Anders og jeg end sammen i  
gøjalt og så i den, og en sang  
vi sangene som vi også sige for  
for. Jakob Lundeens er god. Jeg  
synes næsten det er den allerbedste  
hæder for dig, at du har fået en  
sang til. Minst i blotter "melodier"  
og med dens omkædet. Jeg vilde  
gerne sige dig tak for englene men  
jeg kan vel sige. Det er jo det, at de  
er si hymlige og de fleste af dem der  
Og vi var jeg da ifjor en glad ved  
det julemarked, det er det eneste der  
for mig har udtrykt noget om dansk  
jule. Jeg sidder og mere jo gamle  
jeg bliver, - si dygt i to, og jeg om  
- og gæld til det det "maleri" er det  
væder, og træer og alfer. Hvor ved  
juletræet lever de op, de må med

ind ved guletræet, er de ikke med  
det, synes jeg det er som havde  
vi glemt nogen udenfor oven. men  
stod og græd. Jeg synes de kan  
noget med det at gøre i os som  
jeg hedet kan nævne det midtvejs  
- det grædende, det hvide - det som  
ikke er andet end den dybe længsel  
i dig - og så det berøgende, minde barn  
afslut - men det der er så friskt så  
morsomt, fuldt af lune og vid, det  
der har været gennem vor folk og  
holdt det oven vande i så mangen en  
nød, det vi trænger så indvirkende til  
for lov og tryk at bygge frem i disse  
onde tider, og som er friskt som en  
skylle noget af alt det gamle vi  
er overkomme af, bedrifter, varige  
Komedier og danseraller. vi ha, at  
de vor friske beredning og friske  
friskes med ind i alt det, - det  
gør vi godt. Ja, tror I da ikke  
at det Krigen, for en ting skal lyde  
til i alle gamle folkelande, at  
vi må komme til os selv igen,  
hvilde vor egen folke af og være

god ved dem. Fordi er det smert at  
den herlighed som folk en om dage  
finde i gamle møbler og klæder og  
skikke og huse og alt det, må ikke  
der er noget her ved, noget af vor  
egne som vi vil trænge ind til, fordi  
vi ikke kan blive os selv rigtig uden  
i forståelse med det. Det er alt  
sådan jeg tænker på mit eget sprog  
jeg må ha' viserne o. s. v. med  
ind ved guletræet. For alt dette  
dunkle, gadedulde nedruvde i  
vor afslut, vil guletræet aldrig for  
dunkle, men tvært om oplyses

Da jeg forleden morgen tidlig lå og  
tænkte på sådan noget, blev jeg så  
glad ved at huske på Faders store  
syn der ned, eller der oppe, på Simon  
Farsers tag. Det sad han midt i det  
gamle land og folk og slægt og skik,  
det han tænkte, at verdens folk skulle  
gå op i for at blive kristne, men  
han sad der ved grænsen, ved det  
fri åbne hav, og der ud til alle  
disse hedninger borte folk blev skide